

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 31.

Femte Session.

29de Møde.

Tirsdagen den 22de November.

Protocolen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Jeg har at anmelde, at den første Landstingsmand for tredje Kredts (Moltke), den første Landstingsmand for femte Kredts (Drejer) og den fjerde Landstingsmand for tiende Kredts (Knudsen), der alle have været fraværende i tre Møder, nu ere komne tilstede.

Fra Formanden i det andet Thing har jeg modtaget det af dette Thing vedtagne Forslag til Lov angaaende Kongeriget Danmarks Andeel i Apanagen for Hans Høihed Prinds Christian af Danmark med Anmodning om at forelægge Landstinget samme. Derom skeer herved Anmeldelse; det vil i et senere Møde blive at afgjøre, hvorledes denne Sag skal behandles.

Vi gaae derefter over til Dagsordenen. Ifølge samme bliver at foretage Valg af tre Medlemmer til et Udvalg i Sagen angaaende Udkast til en Jagtlov for Færøerne. Der skal blive omdeelt Stemmesedler paa 3 Medlemmer.

Udfaldet af den derpaa foretagne Stemmegivning var følgende: der afgaves 41 Stemmesedler; den befalede Pluralitet altsaa 14 Stemmer. Valgte bleve: Kammerjunker Tillsch med 40 Stemmer, Provst Jørgensen med 40 Stemmer og Baron Rosenkrantz med 28 Stemmer.

Formanden: Den næste Sag paa Dagsordenen, som derefter bliver at foretage, er Udkast til Lov angaaende en forandret Benævnelse for den bestaaende

Møntfod. Sagen er til første Behandling.

Beskyldning: Det nærværende Lovudkast forlynder sig at være en Forandring af Navnet paa Rigsbankdaleren, saaledes at denne skulde gaae over til at hedde Rigsdaler. Det er altsaa ingen Forandring af Gjenstanden og heller ikke af Værdien. Hvis der saaledes blot var Spørgsmaal om, at en halv Species skulde hedde en Rigsbankdaler, eller en Rigsdaler, eller en Daler, eller en kongelig fiesvig-holsteens-lauenborgsk Rigsdaler, da vilde det jo nærmest kun være en Smagsag, og jeg skulde da ikke have taget Ordet. Jeg skal derfor heller ikke opholde mig ved, hvorvidt Benævnelsen Rigsmønt og Rigsdaler er aldeles correct, saalænge Lauenborg ikke faaer samme Møntfod, hvilket, saavidt jeg har bemærket, ikke er Tilfældet. Det, som imidlertid kunde vække en Tvivl om, at dette er det eneste Formaal for Lovudkastet, er, at den meget ærede Finansminister vel ikke har givet Motiver til det, men dog, ved at forelægge det, har fremsat flere Bemærkninger, der indeholde meget vigtige og meget vægtige Betragtninger, der maatte lede til et ganske andet Resultat, til langt vigtigere Forholdsregler end det, at gjøre en Forandring i Benævnelsen af Rigsbankdaleren. Den meget ærede Finansminister har nemlig henledet Opmærksomheden paa de Foranstaltninger, som af Regjeringen ere truffet for at forskaffe en Mønteenhed i hele Monarchiet. Dette Spørgsmaal er jo naturligtvis af langt større Betydning end det om en forandret Benævnelse. Jeg skal ikke gaae ind paa Spørgsmaalet om Mønteenheden, om hvilken Mønteenhed der er den bedste, den meest hensigtsmæssige for Monarchiet. Jeg skal ikke derved komme ind paa Spørgsmaalet om Møntens Inddeling, navn-